(روز قیامت) در وسط جهنم پلی را نصب می کنند که بر آن خارهایی چون خارهای سعدان است، سپس به مردم دستور می دهند تا از آن عبور کنند، برخی به سلامتی عبور می کنند و نجات می یابند؛ برخی زخمی می شوند اما در نهایت نجات می یابند، برخی نیز گرفتار شده و در جهنم واژگون می شوند.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «يُوضَعُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَيْ جَهَنَّمَ عَلَيْهِ حَسَكٌ كَحَسَكِ السَّعْدَانِ ثُمَّ يَسْتَجِيزُ النَّاسُ فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ وَمَجْدُوحٌ بِهِ ثُمَّ نَاجٍ وَمُحْتَبِسٌ بِهِ فَمَنْكُوسٌ فِيهَا، فَإِذَا فَرَغَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ، يَفْقِدُ الْمُؤْمِنُونَ رِجَالًا كَانُوا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِمْ، وَيُزَكُّونَ بِزَكَاتِهِمْ، وَيَصُومُونَ صِيَامَهُمْ، وَيَحُجُّونَ حَجَّهُمْ وَيَغْزُونَ غَزْوَهُمْ فَيَقُولُونَ: أَيْ رَبَّنَا عِبَادٌ مِنْ عِبَادِكَ كَانُوا مَعَنَا فِي الدُّنْيَا يُصَلُّونَ صَلَاتَنَا وَيُزَكُّونَ زَكَاتَنَا وَيَصُومُونَ صِيَامَنَا وَيَحُجُّونَ حَجَّنَا وَيَغْزُونَ غَزْوَنَا لَا نَرَاهُمْ، فَيَقُولُ: اذْهَبُوا إِلَى النَّارِ فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِيهَا مِنْهُمْ فَأَخْرِجُوهُ، قَالَ: فَيَجِدُونَهُمْ قَدْ أَخَذَتْهُمْ النَّارُ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ إِلَى قَدَمَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ إِلَى نِصْفِ سَاقَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ إِلَى ثَدْيَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَزِرَتْهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ إِلَى عُنُقِهِ، وَلَمْ تَغْشَ الْوُجُوهَ، فَيَسْتَخْرِجُونَهُمْ مِنْهَا فَيُطْرَحُونَ فِي مَاءِ الْحَيَاةِ»: «(روز قیامت) در وسط جهنم پلی را نصب می کنند که بر آن خارهایی چون خارهای سعدان است، سپس به مردم دستور می دهند تا از آن عبور کنند، برخی به سلامتی عبور می کنند و نجات می یابند؛ برخی زخمی می شوند اما در نهایت نجات می یابند، برخی نیز گرفتار شده و در جهنم واژگون می شوند. پس از آنکه الله متعال از محاسبه بندگان فارغ می شود؛ مؤمنان، مردمی را که در دنیا با آنها بودند و مانند آنها نماز می خواندند و زکات می دادند و روزه می گرفتند و حج می کردند و جهاد می نمودند، نمی یابند؛ پس به الله عز وجل می گویند: پروردگارا، در دنیا برخی از بندگانت همچون ما نماز می خواندند، زکات می دادند، روزه می گرفتند، حج می کردند و جهاد می نمودند، آنها را نمی بینیم؛ الله متعال به آنان می فرماید: به آتش بروید و اگر کسی از آنان را در آتش دیدید با خود بیرون بیاورید. بنابراین آنها را در آتش می یابند که آتش به قدر اعمال شان آنها را فراگرفته اند؛ آتش برخی را تا پاهای شان گرفتار کرده است، برخی تا نصف ساق در آتش اند، برخی تا زانوها، برخی تا نیمه ی بدن، برخی تا سینه ها و برخی تا گردن؛ اما آتش به چهره های آنها نرسیده است. پس برای آنها شفاعت می کنند و آنها از آتش خارج می شوند و در آب حیات انداخته می شوند». گفته شد: یا رسول الله، آب حیات چیست؟ فرمود: «غُسْلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَنْبُتُونَ نَبَاتَ الزَّرْعَةِ»: «اهل بهشت در آن شسته شده و مانند کشت رشد می کنند». و باری دیگر فرمود: «فِيهِ كَمَا تَنْبُتُ الزَّرْعَةُ فِي غُثَاءِ السَّيْلِ ثُمَّ يَشْفَعُ الْأَنْبِيَاءُ فِي كُلِّ مَنْ كَانَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا فَيُخْرِجُونَهُمْ مِنْهَا»: «چنانکه کشت در مسیر سیل رشد می کند، آنان نیز به سرعت رشد می کنند. سپس پیامبران برای تمام کسانی که خالصانه شهات می دادند معبود برحقی جز الله نیست شفاعت می کنند». آنگاه فرمود: «ثُمَّ يَتَحَنَّنُ اللَّهُ بِرَحْمَتِهِ عَلَى مَنْ فِيهَا، فَمَا يَتْرُكُ فِيهَا عَبْدًا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ إِيمَانٍ إِلَّا أَخْرَجَهُ مِنْهَا»: «سپس الله متعال رحمت خویش را نصیب جهنمیان نموده و هرکس را که به اندازه ی ذره ای ایمان در قلبش وجود دارد از آن خارج می کند».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت احمد]

چون قیامت فرا رسد الله متعال پلی را بر وسط جهنم نصب می کند که بر روی پل خارهای تیز و سختی است؛ سپس به مردم دستور داده می شود که از آن عبور کنند، برخی به سلامتی عبور می کنند و گرفتار آتش نمی شوند، برخی زخمی می شوند اما در نهایت نجات می یابند و برخی در جهنم سقوط می کنند. پس از آنکه الله متعال از محاسبه ی بندگان فارغ می شود و اهل بهشت به بهشت و اهل دوزخ به دوزخ می روند، مؤمنان بهشتی، مردمی را

که در دنیا با آنها بودند و نماز می خواندند و زکات می دادند و روزه می گرفتند و حج می کردند و با آنان جهاد می نمودند، نمی یابند؛ پس به الله عز وجل می گویند: ما این مردمان را همراه خود در بهشت نمی بینیم، با اینکه آنان در دنیا با ما نماز می خواندند و زکات می دادند و روزه می گرفتند و حج می کردند و جهاد می نمودند. الله متعال به آنان می فرماید: به دوزخ بروید و اگر کسی از آنان را در آتش دیدید با خود بیرون بیاورید. و به این ترتیب افراد مذکور را درحالی می بینند که هریک به اندازه ی اعمالش گرفتار آتش است، آتش برخی را تا پاهای شان گرفتار کرده است، برخی تا نصف ساق در آتش اند، برخی تا زانوها، برخی تا نیمه بدن، برخی تا سینه ها و برخی تا گردن، اما آتش به چهره های آنها نرسیده است. پس برای آنها شفاعت می کنند و آنها از آتش خارج شده و در آب حیات انداخته می شوند. و آن آبی است که هرکس در آن غوطه داده شود، او را زنده می گرداند. و چنانکه کشت در مسیر سیل رشد می کند، به سرعت رشد می کنند. سپس پیامبران برای تمام کسانی که خالصانه شهادت می دادند معبود برحقی جز الله نیست شفاعت می کنند و آنها را از دوزخ خارج می کنند. سپس الله متعال رحمتش را معطوف دوزخیان می کند و هرکس را که به اندازه ی ذره ای ایمان در قلبش وجود دارد از آن خارج می کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8287